Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 16/12/2022 a les 10:30

Julieta: «No tenia referents catalanes en els gèneres que més m'agradaven»

Parlem amb la jove barcelonina sobre la construcció del seu projecte artístic | La cantant avui ha publicat un nou tema, «Ens besem»

Julieta | Michal Novak

Julieta Gracián és una artista barcelonina 360º de 21 anys. Ha fet ball, teatre i piano, i finalment s'ha decantat per la música com a principal forma d'expressió artística. Va engegar el projecte als 18 anys durant la pandèmia, com molts altres artistes de l'anomenat ?pop de butxaca', i en només dos anys ja acumula més de 40 mil oients mensuals a Spotify i ha actuat al Primavera Sound i a l'Apolo.

La clau de l'èxit? El seu pop honest i emocional, que ha mostrat a *Juji* (Music Bus, 2021) i a *Ni llum ni lluna* (Music Bus, 2022), i que es concretarà en un àlbum previst per a la primavera, del qual avui ha avançat "Ens besem". Les seves cançons són trets al cor, ballables i festius, amb una producció urbana que la situa a l'avantguarda de l'escena musical. Es distingeix per la cura de la seva obra, tant de la sonoritat com de l'estètica de clips, fotos i vestuari, així com d'una posada a escena amb ballarines per aspirar a ser una diva del pop nacional. Dimecres 21 de desembre l'escoltarem en directe a l'Estrella Damm, en l'Enderrock Sona per presentar el nou número d'Enderrock que l'artista protagonitza, però de moment, avui parlem amb ella per saber més del seu projecte artístic.

Amb la pandèmia vas crear el projecte de Julieta. Què va passar?
A l'institut vaig aprendre a tocar flamenc amb la guitarra, de manera autodidacta, però va ser durant el confinament, experimentant amb l'aplicació *Logic* per a l'edició musical, quan vaig començar a trobar el meu estil. Al principi componia sobretot r'n'b en anglès, inspirant-me en artistes com l'anglesa **Jorja Smith**, perquè no tenia referents femenines que cantessin en català els gèneres que m'agradaven. Va ser un gran repte trobar alguna cosa que em sonés bé cantant en català.

Quina música escoltaves en català?
Molta, sobretot **Manel** i **Oques Grasses**, però no hi havia ningú amb el meu estil. Per això vaig haver de treballar molt per poder trobar la meva pròpia sonoritat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=CqCFXD6JDI0
Creus que les eines obertes de producció com el software *Logic Pro* han democratitzat l'accés a la creació musical?
Sí, i m'encanta pensar-ho. Ara hi ha moltes aplicacions que ens faciliten la composició. Abans sense un mínim de teoria musical no podies expressar-te, i actualment ho pot fer tothom que tingui alguna cosa a dir.

Creus que hi ha una alternativa entre les noves generacions que va més enllà de la formació al Taller de Músics o l'ESMUC?
Està molt bé estudiar música perquè dona moltes eines per expressar-te, tot i així hi ha gent que ha estudiat molt però no emociona quan canta. Jo no admiro la música per la tècnica, sinó pel que em transmet. El baixista Rai Benet (**Stay Homas**) em deia un dia que fins ara s'havia buscat molt la perfecció i fer sobretot moltíssimes preses a l'estudi per fer que una cançó quedés perfecta. Però al final quan la gent l'escolta, ni se n'adona, i el que realment importa és si emociona. Per això "L'amor és per valents", del meu segon disc, la vaig gravar en una sola presa.

Julieta Foto: Michal Novak

Trobes a faltar haver estudiat música?
Sí. A vegades hi ha coses que m'agradaria fer i no puc perquè no tinc la tècnica que cal. Tot i això, no ho veig com un dèficit que em condicioni en el meu projecte. Alhora també penso que, potser, si hagués estudiat música des de petita ara hi tindria una altra relació i hauria sortit un altre projecte molt diferent. Ara mateix soc més lliure a l'hora de crear, i quan no sé fer una cosa, miro

d'aprendre'n de manera autodidacta segons la necessitat.

Quin model d'aprenentatge penses que s'hauria d'aplicar a l'educació musical?
En general, hauria de canviar la manera d'estudiar música. Encara hi ha una idea molt clàssica de l'educació musical, molt centrada en l'instrument, i potser seria més interessant donar classes als instituts sobre producció o composició. La tecnologia ho ha canviat tot, i l'educació musical s'hi ha d'adaptar.

CANÇONS EMOCIONALS
A l'hora de crear les lletres com transmets aquesta emoció?
M'agrada distingir entre la música emocional i la contemplativa, que seria la conceptual creada a partir d'un determinat raonament. No descarto fer-ne en algun moment, però ara estic supercentrada a compondre les meves cançons de música emocional.

Per això has arribat a fer lletres que no passen per la raó ni pel discurs de ser bones persones deconstruïdes?
Moltes vegades flipo amb les lletres que em surten i penso que estic boja! El meu cap és un embolic, perquè un dia sento una cosa i l'endemà escric la contrària. Si gravés un disc només amb cançons d'un amor supermaco i sa no seria honesta amb la manera com soc. Em sembla guai que hi hagi música amb una moral, però la meva obra ha de ser visceral i sense una ètica concreta.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=vCqO1aTxsCc
Les emocions poden ser ?dolentes', però els dones la volta i les balles. Per què?
Qualsevol emoció és bona. Tant se val que siguin dolentes, sempre que les visquis i les sentis. El tema "Trenca'm el cor" parla d'un sentiment trist, però viure'l intensament ja el fa bonic. Per això em surt ballar-la i cridar-la. Hi ha qui em pregunta si no em fa vergonya cantar tot el que em passa, però crec que en realitat és molt xulo. Totes les sensacions i sentiments que visc quedaran per sempre en forma de cançó; estic deixant un diari musical per a la posteritat.

Les lletres emocionals són per contrastar la teva part més racional com a estudiant d'Enginyeria de Sistemes Audiovisuals?
Segur. El meu pare sempre em diu que em regnen dues persones, com Dr. Jekyll i Mr. Hyde. La música és l'expressió de la **Julieta** més irracional, i potser és tan intensa perquè tinc una part molt racional. És bonic perquè em permet mantenir un bon equilibri. Ser una bona artista també implica gestionar bé la meva aposta racional, i per a això també cal molta disciplina.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=RzFj_hNaXOY
Per expressar aquestes emocions, sovint utilitzes elements de la natura. Per què?
La natura forma part del món més irracional. Sempre he viscut a Barcelona, però també m'encanta la natura. Cada any estiuejo a la Cerdanya, i anar-hi és com un parèntesi a la meva vida. Tot i compondre a la ciutat, sovint m'inspira ser mentalment en un altre lloc, enmig de la naturalesa. És una eina que em serveix per expressar la meva llibertat.

LA DIVA DEL POP CATALÀ
El teu projecte va més enllà de la música?
Sí, perquè el meu objectiu és ser una diva del pop, com les artistes internacionals que tant he admirat. Per això he volgut fer un projecte de 360º, perquè com més maneres tingui per expressar-me, molt millor, ja sigui amb el vestuari, o amb els videoclips.

Julieta Foto: Michal Novak

Apostes per liderar una escena diferent del que s'ha fet a la música catalana?

Sí, perquè a Catalunya sempre s'ha fet una mica el mateix, o aquesta és la sensació que genera. Tot i que hi ha diversos gèneres, s'ha percebut com un de sol predonimant amb l'escena de les ?trompetetes'. A mi m'encanta aquest tipus de música, però hi ha d'haver lloc per a altres estils. Ara ja som uns quants artistes joves que estem creant una nova escena variada sota el paraigua urbà.

Fa la sensació que després de la pandèmia hi ha una revolució gràcies al panorama del nou pop urbà. Creus que és cert?

És clar. Quan vaig començar, era una artista més individualista, tenia por i anava més a la meva. He hagut d'anar-me obrint, i a mesura que he anat coneixent més artistes m'he adonat que no té sentit que el meu projecte creixi si no és al costat d'altres companys com per exenple **Figa Flawas**, **Maria Hein**, **Ariox** o **Mushkaa**. Em sembla superimportant que hi hagi germanor entre nosaltres en aquesta nova escena. No em fa gens de por que surtin cada cop més artistes, perquè és al contrari, com més música hi hagi, molt millor.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=35tCeJyG8G4

No et fa por la competitivitat?

El cantant d'**Oques Grasses**, Josep Montero, em comentava que abans hi havia molta més competitivitat entre els grups catalans. Ara, en canvi, tothom té moltes ganes que la nova escena

creixi i s'assenti, i procurar que això passi forma part del meu projecte artístic. Un dels aspectes que compartiu és que tots componeu, escriviu i fins i tot produïu les vostres cançons.

És fruit d'una recerca generacional d'autenticitat?
Estic segura que sí. Es tracta de transmetre la vida real, que és el que permet que la gent connecti. De fet, m'estic plantejant gravar un disc explicant literalment el que m'ha passat de setembre a gener, per exemple.

Un altre element comú és la voluntat d'experimentar i jugar amb els estils?
La nova escena beu de la gran necessitat de superar el clàssic o pur, i té molt a veure amb una expressió emocional més lliure. Cada sentiment i cada cançó demanen una actitud diferent. Al meu darrer disc, *Ni llum ni lluna* (Music Bus, 2021), hi ha temes tecno i house i l'últim, en canvi, és amb la veu i la guitarra. Això és perquè accepto que tot forma part de **Julieta**; jo soc moltes coses, no només una.

A l'hora de fusionar estils, has agafat uns referents més purs o artistes que ja s'han dedicat a aquesta fusió?
Agafo les coses que m'interessen de diferents artistes. Per exemple, de la londinenca **Dua Lipa** m'he agafat al seu vessant més pop i al tipus de melodies. En canvi, les instrumentals no m'interessen i m'agrada més l'estètica de la producció de la cantant francesa **Angèle**. I pel que fa als conceptes, em fixo especialment en **Rosalia** o **Rauw Alejandro**, que es dediquen a fer molts estils diferents. També m'interessa escoltar el Top 50 del mercat espanyol on sobretot hi ha reggaeton, perquè me n'agrada molt el *beat*.

LA PERSPECTIVA 'Z'
Ets d'una generació que ha viscut moltes crisis en pocs anys. Et fa la sensació que teniu menys esperança en el futur?
Sí, però cada vegada veig de manera menys negativa la incertesa. Estic canviant la manera de pensar, tan dràsticament que a vegades em fa por. Abans era bastant tradicional, i m'imaginava casant-me amb 25 anys i tenint fills. Ara ja no ho sento així, i ho accepto. També soc molt partidària de pensar que tothom és en el moment i el lloc en què ha de ser si fa les coses segons el que sent.

La manera de veure la vida -i la mística que sobrevola la teva obra- és una opció per ordenar una mica el món caòtic que t'ha tocat viure?
És tal com dius. El primer, però, és acceptar que la vida és caòtica. Jo no he estat mai una persona catòlica -tot i haver anat a una escola cristiana-, però trobo que la religió té coses bones, i entenc que fos una eina important per mantenir un cert ordre. Segurament era un ordre fals en molts sentits, perquè també penso que necessitem creure en alguna cosa. Ara mateix, la creença és acceptar el caos i dins de tot trobar el nostre ordre.

Tot i haver viscut els darrers processos polítics i socials, la teva música no és reivindicativa sinó que passa per l'emoció individual. ?Allò que és personal és polític', com deia la feminista Carol Hanisch?
És la meva manera de veure les coses per tal de canviar la concepció del món i les estructures socials. Potser no mantinc un discurs polític estàndard, sinó més aviat una nova manera de viure, que parteix de l'acceptació que els humans som molt emocionals.

L'emoció no té espai en la vida pública i política. Socialment, hem oblidat que som animals emocionals?
Totalment, i per a mi és important trencar amb aquest model. En l'àmbit polític, tot em sembla molt fals. Com pot ser que el meu president parli d'una manera tan estranya i impostada? No me'l crec, no és honest.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Er4hIe9wMbA